

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserte) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Štev. 7.

V Ptuj v nedeljo dne 3. aprila 1904.

V. letnik.

Ljubite se med seboj, kakor sem jaz Vas ljubil.

Prišla je spet vesela Velika noč, praznik, ob katerem obhajamo kristjani spomin na čudežno vstajenje našega Zveličarja Jezusa Kristusa. Ni ga veseljšega praznika v celem cerkvenem letu, kakor je ravno Velika noč, ko se nam zapoje v hiši Božji vesela Aleluja. Nežna mladost, kakor tudi onemogla starost se je veselita, vsaka po svoje, prva v radosti brezskrbne sedajnosti, druga v sladkih spominih minulih dni. Stariši se vesele z otroci, otroci s stariši, stari dedek in stara mati pa z obemi.

Zdi se nam, da celo narava sama z nami obhaja ta veseli god, kajti vzbuja se iz dosedanjega zimskega spanja k novemu življenju. Neke čudotvorne moči silijo vsa organska bitja k novemu postanku, razvitku in žitju, vse se giblje, klije in pomlaja, vse je na novo oživljeno.

Vsak človek, ki ima kaj razuma za tajnosti v naravi, za njeno lepoto in njen čudoviti red, mora s strmljenjem občudovati Božjo modrost in vsemogočnost, posebno pa Božjo ljubezen do svolihi stvari, med katere je postavil na prvo mesto po Svoji podobnosti ustvarjeno pozemeljsko bitje — človeka, krono vsega ustvarjenja. Neskončna Starnikova ljubezen je postavila človeka za gospodarja vsemu vstvarjenju, njemu je podarila in podredila vse stvari in bitja, da se jih naj na bogoljubni način veseli in poslužuje.

A prosta volja človeška zapeljala ga je k nehalnosti proti svojemu stvarniku — v greh, toda Božja ljubezen, ravno ker je neskončna, poslala je nehalnemu človeštvu svojega edinorojenega sina, da ga

spet s Stvarnikom spravi in na pravo pot pripelje. Sam vekovečni Bog je v drugi osebi navzel človeško natoro, med ljudmi živel, za nje trpel in umrl. Ljudje pa so Ga hudo preganjali, grozovito trpinčili in končno na njsramotnejši način umorili, ker v Njegovo Božjo poslanstvo niso hoteli verovati in Njegove Božje natore ne spoznati. Pa kakor je Sin Božji pred smrtjo sam prerokoval, vstal je tretji dan od smrti ter tako poveljal Sebe in Svojega nebeškega Očeta, pri ljudeh pa vzbudil in vtrdil vero v Svoje nauke, čudeže in v večno življenje.

O čem pa se govori v Kristusovih naukih najbolj pogostoma? Iz katerega nagiba pa je delal Svoje čudeže? Iz vsacega Kristusovega nauka in vsacega njegovega čudeža govori ljubezen do Svojega nebeškega očeta in ljubezen do bližnjega. Vsi njegovi čudeži, od prvega v Kani Galileji do poslednjega, ko je Lazarja od mrtvih obudil, so izvor ljubezni do Boga Očeta in bližnjega.

Ubog, reven, brez vsega posvetnega blaga, kakor je bil Sin Božji v celem Svojem človeškem življenju, je tudi kot človek umrl. Zapustil ni ničesar razun svojih naukov, kateri pa nam, ako jih zvesto izpolnjujemo, seveda zagotovijo največjo bogastvo, to je — večno izveličanje. Njegova oporoka so bile besede: „Svoj mir Vam dam, Svoj mir Vam zapustim“ in „ljubite se med seboj, kakor sem Jaz Vas ljubil!“

Toraj ljubezen in mir nam je želel zapustiti naš Zveličar, ko se je telesno od nas ločil; mir in ljubezen nam zapuša kot najpotrebnejši sredstvi za posvetno blagostanje in poznejše večno izveličanje. Kristusov navaden pozdrav je bil: „Mir vam bodi!“ Resnično, srečna se smejo imenovati tista ljudstva,

tiste družine, tisti posamezni ljudje, ki žive s svojimi sosedi, s svojimi bližnjimi v nekaljenem miru in v medsebojni ljubezni in slogi, kajti Božje dopadenje in blagoslov je nad njimi.

Bratje in sestre, podajmo si toraj roke, saj smo vsi otroci enega Očeta, ki nas neizkončno ljubi, ako se držimo Njegovih svetih zapovedi in naukov Njegovega edinorojenega Sina, ki je za grehe človeštva Svojo sveto kri prelil in nas storil dediče nebeškega kraljestva. Spomin na smrt in vstajenje našega Odrešenika naj v nami obudi trdno vero in prepričanje, da le tedaj smemo upati, Kristusovih obljub deležni postati, ako živimo s svojim bližnjim v ljubezni in miru, kakor je On nas učil in v tem najlepši vzgled dajal.

Odpustimo našim nasprotnikom vsa razžaljenja, znebimo se vsake mržnje in jeze ter dajmo v naših srcih prostora ljubezni, ki je podlaga miru in sreče, kakoršne si vsakdo izmed nas imeti želi.

Ljubezen in mir naj nas vežeta v eno družino, naj delata nas otroke Nebeškega Očeta in dediče onega nadzemskega kraljestva, katero nam je obljubil naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus.

* * *

Vesele velikonočne praznike želi svojim cenjenim naročnikom „Štajerc“!

Po volitvah.

Kakor smo že v zadnji številki našega lista poročali, iztekle so se volitve v okrajni zastop ptujski prav ugodno, kajti nazadnjaški hujskači so pri njih prav sijajno propali ter morali narediti prostor naprednjakom ali kakor se poljubi izraziti „celjski žabi“ in njenim vrstnicam: nemčurjem, „Štajerčevim“ privržencem itd. Po dolgi dobi je prišel ptujski okraj spet v roke za blagor ljudstva vnetim možem, ka-

Cesar pri kmečki mizi.

Dobri cesar Ferdinand, ki je vladal pred sedanjim našim cesarjem Franc Jožefom, je posebno ljubil priproste, toda tečne jedi. Najljubši so mu bili cmoki (knedelni) z kadnim zeljem in povojenim mesom. Cesarsko kuhinjo v Schönbrunnu pa je vodil francoski kuhar, kateremu se ni zljubilo, da bi kako „avstrijsko jed“ na mizo postavil. Cesar je toraj večkrat rekel svojemu vednemu spremljevalcu, baronu M.: „Ko bi se jaz le enkrat zamogel najesti dunajskih jedi!“ Pripoveduje se od tega med drugimi tudi naslednja mična dogodbica:

V bližini Schönbrunn leži v neki dolinici dunajskega gozda prijazna vas Hainbach, kamor se je cesar Ferdinand skoraj vsacega dne v priprostem lovskem koleselju na sprehod peljal. Necega dne opoldne je šel cesar peš skozi vas ter je polukal skozi okno v neko kmečko hišo, v katerej je družina ravno pri obedu sedela. Na mizi je stala velikanska skleda polna čmkov, zraven pa manjša s kislim zeljem.

Ko cesar to vidi, se obrne k svojemu spremljevalcu ter mu reče: „Idite Vi naprej in me pri vozu počakajte! Jaz

terim se tolivažno okrajno gospodarstvo sme zvestjo zaupati. Izvoljeni so bili sledeči gospodarsicer:

Iz skupine veleposestva: plem. Helmut Franc veleposestnik v Šterntala, baron Kübler Maks, veleposestnik v Borlu, plem. Pongratz Gustav veleposestnik v Dornavi, Burg Martin, veleposestnik v Jurovcih, Schampa Jakob, veleposestnik v vancih, Schosteritsch Franc, veleposestnik v Št. Vidu, Straschill Max, veleposestnik na Ptaju, Ulm Maks, veleposestnik v Zavrču, bel Jožef ml., veleposestnik v Spodnjem Velovlehu, Windisch Andrej, veleposestnik v Leskovcu proti 45 glasom.

Iz skupine obrtnikov: Fürst Konrad, veleposestnik v Ptaju, Fürst Konrad, veleposestnik in vinski trgovec v Ptaju, Kasper Johan, plem. Leischegg Franc, veleposestnik na Bregu pri Ptaju, Leskoschegg Jožef, veleposestnik v Leskovcu, Matzun Jakob, posestnik opekarnice v Ptaju, Hutter Simon, veleposestnik in tovarnar v Ptaju, Ornig Jožef, veleposestnik in župan v Ptaju, plem. Fichtenau Sixtus, veleposestnik in župan v Ptaju in Sima Karol, veleposestnik na Ptaju pri Ptaju s 17 do 19 od 19 oddanih glasov.

Iz skupine mest in trgov: Kaifer Franc, veleposestnik in podžupan v Ptaju, dr. Plachky Avgust, odvetnik v Ptaju, Rossmann Ignac, posestnik v Ptaju, Wissenjak Jožef, veleposestnik in župan na Slomu, dr. Treitl Emil, zdravnik v Ptaju, Hintze Woldemar, veleposestnik v Vičavi, Slawitsch Leopold, posestnik in trgovec v Ptaju, Sellinschegg Adolf, veleposestnik in trgovec v Ptaju in Steudte Johan, veleposestnik in sodarski mojster v Ptaju s 13 do 15 oddanih glasov.

Iz skupine kmečkih občin: Koren Anton, posestnik pri Sv. Barbari v Halozah, Töschl, posestnik in usnjar v Kozmincih, Töschl usnjar v Majšpergu, Glob Martin, krčmar v Ptaju

pridem kmalo za Vami.“ Nato je vstopil v kmetovo hišo se je na gospodarjevo povabilo koj k mizi vsedel ter gimi vred slastno zajemal cmoke in zelje. Jako mu je ta jed. Ko se je cesar do dobrega nasitil, stisnil je gospodarsicer zlat v roke, gospodinji pa je rekel: „Jutri pridem spet hajte nekaj cmokov več!“ Svojemu spremljevalcu pa je med vožnjo odločno zakril, da o njegovem obisku v hiši ne sme v gradu nikomur kaj ziniti, najmanj pa cesarici Mariji Ani.

Kakor je navada obedujejo na cesarskem dvoru pozno, namreč ob petih popoldne. Tistega dne se cesar obedu nobene jedi ni dotaknil, čemur so se vsi navzoči dili. Cesarica je namignila dvornemu (telesnemu) zdravniku naročila, da mora cesarja preiskati, ali ni morebiti bole-

Druzega dne se je peljal cesar zopet v Hainburg je pri kmetu cmoke, dal zlat in se zadovoljen v grad Ko se pri obedu spet ni nobene jedi dotaknil, polastila celega dvora osupnjenost in skrb. Cesar pa se je veselil, da je vendar enkrat bolj prebrisan, kakor vsi dvorniki. Poklicanih je bilo več najbolj slovečih zdravnikov Dunaja, ki bi naj preiskali in razsodili, kaj je temu kri-